

Jolanda Horsten

met illustraties van Ann De Bode

Wat doet jul:

een rondje spookhuis
of meteen naar huis?

GEKNIPT
VOOR JOU

Wat doet jul:

een rondje spookhuis
of meteen naar huis?

Jolanda Horsten

Met illustraties van **Ann De Bode**

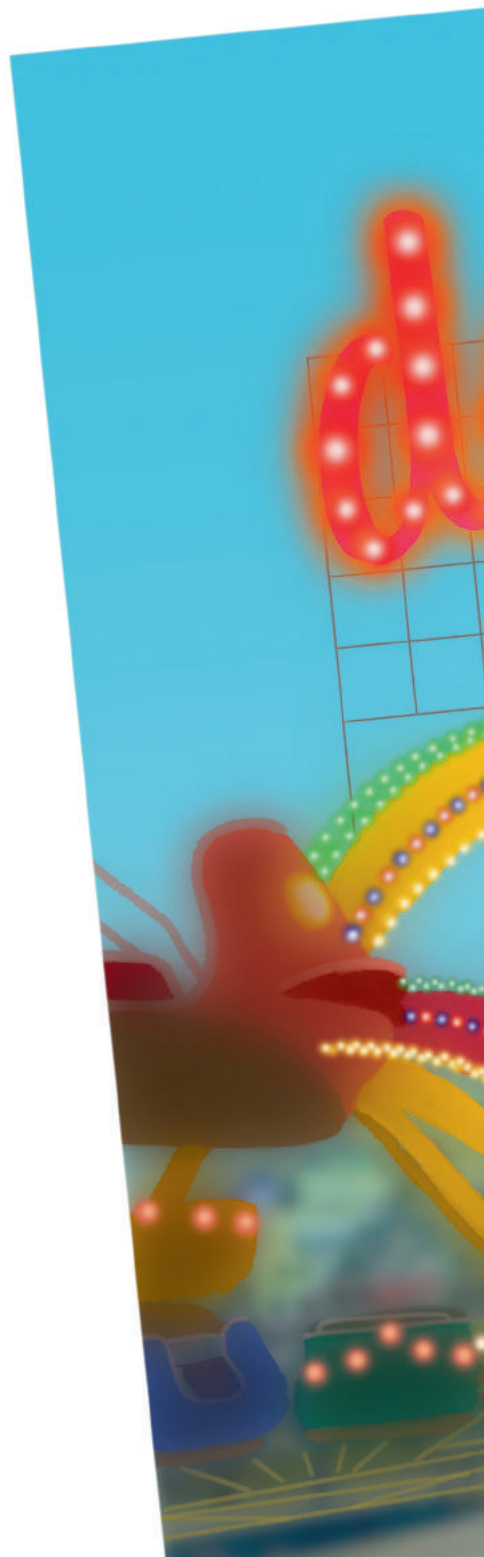
zwijzen

Jul

'Hee!
Kijk eens uit!'
Jip botst tegen een jongen aan.
'Het spijt me,' zegt ze.
De jongen lacht.
'Dat hoeft niet,' zegt hij.
'Het is niet erg.
Er is hier zo veel te zien.
Ik snap dat je niet op mij let.'
'We bouwen de kermis op,' zegt Jip.
'We?' vraagt de jongen.
'Nou ja, mijn ouders.
Ze werken hier op de kermis.'
'Wat gaaf.
Woon jij dan op de kermis?'
'Alleen in de zomer.
Dan reis ik van stad naar stad.
In de winter woon ik in een huis.'
'Dus je bent de hele zomer op reis.
En hoe gaat dat dan met school?'
'Ik ga hier naar school.
Op de kermis.
We hebben een bus.
Dat is een soort klas.
Daar geeft de juf les.
De bus reist met de kermis mee.

Ik leer gewoon lezen.
En schrijven.
En we maken sommen.
Net als jij.
Maar nu ben ik vrij.'
De jongen kijkt haar aan.
'Les in een bus.
Wat tof.
Ken je hier dan ook mensen?'
'Ik ken alle mensen,' zegt Jip.
'Zie je die twee mannen?'
Jip wijst.
'Dat zijn Noor en Moo.
Ze werken bij de spin.
Noor verkoopt kaartjes.
Moo haalt ze op.
En dan verkoopt Noor ze weer.
Ik ga heel vaak in de spin.'
'Mag dat wel?'
'Als het niet druk is.
Soms mag ik heel lang.
En zie je die man met die witte muts?
Hij is kok.
Hij verkoopt worst.
Met saus.
Hij heeft een eigen tent.
En daar!
Dat is Hennes.

Hij werkt bij de kop van Jut.
Hij geeft de hamer aan.'

'En wat gebeurt daar?'
De jongen wijst naar links.
Jip kijkt.
'Daar kun je op eenden vissen.
Bij Rie en Kees.
Dat mag ik heel vaak,' zegt Jip.
'Dan kun je het vast goed.'
Jip lacht.
'Ik win altijd.
Maar ik mag nooit meer een prijs kiezen.
Mijn bed ligt al vol knuffels.
Als ik er nog een win,
pas ik er zelf niet meer bij.
Ik heb genoeg knuffels.
Nou ja ...
Dat vindt mijn moeder.'
De jongen lacht.
'Ik weet je naam niet eens,' zegt Jip.
'Jul.
En jij?'
'Ik heet Jip.
En dit is Grijsje.'

Grijsje

'Grijsje?' vraagt Jul.
Jip haalt iets uit haar zak.
'Kijk,' zegt ze.
'Een muis!' roept Jul.
'Grijsje is een muis!'
'Sst,' zegt Jip.
'Je laat haar schrikken.
Vind je haar eng?'
'Juist niet,' zegt Jul.
'Wat een leuk beest.
Is hij van jou?'
'Ze.
Het is een meisje.
En ze is heel tam.
Meestal zit ze in mijn zak.
Soms zit ze in mijn nek.
Ze heeft ook een hokje.
Daar slaapt ze.'

'Hoe kom je aan Grijsje?'

'Ze hoorde bij de kermis.

Ze werkte in de stad van de muizen.

Met nog veel meer muizen.

Ze zaten op stoeltjes.

Ze dronken uit het zwembad.

En ze liepen door de straten.

De mensen kochten een kaartje.

En dan mochten ze kijken.'

'Is Grijsje vandaag vrij?' vraagt Jul.

'Nee.

De stad van de muizen is weg.

Twee weken nu.

Er waren mensen boos.

Ze vonden het sneu.

Toen moesten de muizen weg.

Ze hebben nu een lief baasje.

Alleen Grijsje mocht ik houden.

Ik was altijd al dol op haar.'

'En wat doen je ouders nu?'

'Ze hebben alleen het spookhuis nog,' zegt Jip.

'Vrijdag gaat de kermis open.

En het spookhuis ook.

Zullen we er dan samen in gaan?

Ik zorg voor kaartjes.'

De ogen van Jul worden groot.

Heel groot.

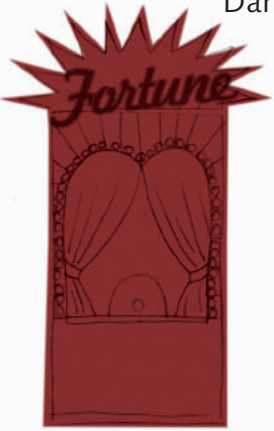

Op naar het spookhuis!

'Ja,' zegt Jul dan.

'Ik ben gek op het spookhuis.'

'Dan zie ik je vrijdag,' zegt Jip.

Een huis vol mensen en dieren

'Ik vind een spookhuis eng,' zegt Jul.

'Heel eng.'

Zullen we bij mij spelen?'

Het is vrijdag.
Jip en Jul lopen over de kermis.
Alles is open.
Het grote rad.
De schiettent.
De rups.
Het is nog niet zo druk.

18 en 19

18 en 19

Jip en Jul lopen naar het huis van Jul.
'Wat een GROOT huis,' zegt Jip.
'Het lijkt wel een kasteel.
Met wie woon je daar?'
'Eerst alleen met omie.
Maar het huis was te veel werk.
Toen nam omie Jos in huis.
Hij was vroeger tuinman.
Kijk, daar loopt hij.
Met die hark.
Hij zorgt voor de tuin.'

'Kom,' zegt Jip.
'We gaan naar de spin.
Hoi Noor.
Hoi Moo.'
'Ha Jippie.
Heb je bezoek?'
'Ja, dit is Jul.'
'Laat me raden,' zegt Noor.
'Jullie willen in de spin.
Hier heb je twee kaartjes.'

De spin gaat hard en hoog.
Het voelt zo lekker in je buik.

20 en 21

20 en 21

Toen kwam ook Kris bij ons wonen.
Zij werkte vroeger in de bouw.
Ze doet nu de klusjes.
En zo werd het steeds drukker.
Er is nu een kok.
En een bakker.
Er is ook een schilder.

En een boer.
Hij melkt Sjokkie.
Dat is onze koe.
We drinken elke dag verse melk.
We zijn nu met vijftien mensen.
We doen alles zelf.
Zonder hulp.'

Jip kijkt naar de opbouw van de kermis.
Haar ouders zijn bezig met hun spookhuis.
Dan botst ze tegen Jul.
'Ga je mee in het spookhuis?' vraagt ze.
'Ik zorg voor kaartjes.'
De ogen van Jul worden heel groot.

Wat kiest Jul?
Een rondje spookhuis?
Of toch meteen naar huis?
Lees het verhaal dat jij wilt.

GEKNIPT
VOOR JOU

In dit bijzondere boek op AVI E3 kies je zelf het verloop van het verhaal. Nadat Jip aan Jul heeft gevraagd of hij mee het spookhuis in gaat, ontwikkelt het verhaal zich in twee richtingen. En de bladzijden zijn dan letterlijk doormidden geknipt.

NUR 287
ISBN 978-90-487-3861-8

9 789048 738618

zwijzen